

Sygnatura akt II Cz 51/13

POSTANOWIENIE

Dnia 01 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko „(...)” **w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 09 listopada 2012 r., sygn. akt I C 295/11

postanawia :

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 150,00zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.801,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu ponad kwotę 5.447,40 zł zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z 13 marca 2012 r. wydanym w sprawie I C 295/11 (pkt I), w pozostałym zakresie koszty postępowania zażaleniowego pomiędzy stronami zniósł (pkt II), a dalej idący wniosek powódki oddalił (pkt III).

W uzasadnieniu powołując się na treść 98 § 1 i 3 k.p.c. wskazał, że należne od strony pozwanej na rzecz powódki koszty obejmują wynagrodzenie pełnomocnika na kwotę 2.400,00 zł, wydatki pełnomocnika związane z jego obecnością na czterech rozprawach w kwocie 742,19 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł oraz koszty sądowe w kwocie 4.398,36 zł (na co składają się opłaty sądowe w łącznej kwocie 2.440,00 zł oraz wydatki wynikające ze złożonych zaliczek na poczet wynagrodzenia biegłych w łącznej wysokości 1.958,36 zł – bezsporne co do kwoty 3.339,40 zł).

Nadto Sąd odnosząc się do wniosku powódki o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego związanego z ponownym rozstrzygnięciem o kosztach postępowania w związku z uchyleniem postanowienia zawartym w wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z 13 marca 2012 r. w sprawie I C 295/11, wyjaśnił, że nie jest to nowe postępowanie, lecz kontynuacja poprzedniego postępowania, za które zostały przyznane koszty jak w pkt I postanowienia.

Postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie kosztów procesu zaskarżyła pozwana w części, tj. co do pkt I, w którym zasądzono od niej na rzecz powódki z tytułu zwrotu kosztów procesu kwotę 1.801,15zł, ponad kwotę 5.447,40

zł, zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu I instancji. Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku powódki o przyznanie jej kosztów procesu ponad 5.447,40 zł, przy uwzględnieniu kosztów postępowania zażaleniowego, ewentualnie o uchylenia postanowienia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut naruszenia art. 386 § 5 k.p.c. w z art. 397 §2 zd. 1 k.p.c. polegający na rozpoznaniu zażalenia przez ten sam skład Sądu, który wydał uprzednio uchylone przez Sąd II instancji orzeczenie, jest oczywiście bezzasadny. Powołany przez pozwaną przepis nie ma bowiem zastosowania w postępowaniu zażaleniowym, co jest ugruntowanym stanowiskiem w doktrynie i orzecznictwie (vide : uchwała Sądu Najwyższego z 23 sierpnia 2006 r., III CZP 56/06, OSNC 2007/3/43).

W pozostałym zakresie zarzuty pozwanej są również chybione. Sąd Rejonowy w sposób bardzo szczegółowy i wnikliwy ocenił kwestię kosztów w prowadzonym postępowaniu, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu skarżonego postanowienia. Została przywołana podstawa prawna oraz wyliczenia, które Sąd Okręgowy w pełni akceptuje.

Odnosząc się do zastrzeżeń skarżącej dotyczących opłaty sądowej, to wskazać należy, że powódka uiściła początkowo 1.440,00 zł (k. 1), a po rozszerzeniu powództwa dalszą kwotę 1.000,00 zł (k. 220), co wynika ze znajdujących się w aktach potwierdzeń wpłat. W piśmie powódki z 19 października 2012 r., istotnie omyłkowo podano niższą kwotę opłaty sądowej, niemniej zostało ono wniesione już po zamknięciu rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia, stąd wyliczenia tam wskazane nie powinny mieć wpływu na treść postanowienia w przedmiocie kosztów. W aktach sprawy znajduje się zaś zestawienie kosztów (k. 248), które strona złożyła zgodnie z art. 109 § 1 k.p.c.

Bezzasadne są również zastrzeżenia pozwanej co do zasadności zwrotu kosztów poniesionych przez powódkę na opinię biegłych. Na pokrycie tych kosztów dwukrotnie zostały przez nią wpłacone zaliczki: jedna w kwocie 1.058,96 zł – zapisana pod poz. 186/11(k. 190) i druga w kwocie 899,40 zł- zapisana pod poz. 27/12 (k. 233). Każda z tych wpłat została wypłacona biegłym zgodnie z postanowieniami Sądu Rejonowego z dnia 15 września 2011 r. i z dnia 01 lutego 2012r.

Sąd Okręgowy nie widzi podstaw, dla których pełnomocnik powódki nie mógłby się domagać zwrotu kosztów dojazdu na rozprawy sądowe. Jego udział na posiedzeniach sądu był niezbędny dla należytego reprezentowania praw strony oraz obrony jej interesów. Odległość pomiędzy K. a O. nie jest przy tym na tyle znaczna by uznać, że strona swoim wyborem bezpodstawnie generowała koszty procesu.

Z uwagi na powyższe zażalenie zostało oddalone w oparciu o treść art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.c. i art. 397 § 2 oraz § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).